

KLASIFIKAČNÍ ŘÁD

Klasifikační řád ZŠ Klíček je zpracován v souladu se zákonem č. 561/2004 Sb., o předškolním základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon) ve znění pozdějších předpisů

OBSAH

1. Obecné zásady hodnocení
2. Hodnocení prospěchu – klasifikace, slovní hodnocení
3. Celkové hodnocení – hodnocení chování, vysvědčení, výstupní hodnocení
4. Sebehodnocení – zásady a pravidla pro sebehodnocení žáků
5. Výchovná opatření
6. Podklady pro hodnocení – způsob získávání podkladů pro hodnocení
7. Komisionální přezkoušení, postup do vyššího ročníku, opravné zkoušky, opakování ročníků.
8. Hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

1. OBECNÉ ZÁSADY HODNOCENÍ

Hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání a chování žáků musí být:

- jednoznačné
 - srozumitelné
 - srovnatelné s předem stanovenými kritérii
 - věcné
 - všestranné
-
- Hodnocení vychází z posouzení míry dosažení očekávaných výstupů formulovaných ve Školním vzdělávacím programu ZŠ Klíček a tematických plánech.
 - Hodnocení je pedagogicky zdůvodněné, odborně správné, doložitelné.
 - Při hodnocení a při průběžné i celkové klasifikaci učitel uplatňuje přiměřenou náročnost a pedagogický takt vůči žákovi.
 - Při celkové klasifikaci přihlíží učitel k věkovým zvláštěm žáka i k tomu, že žák mohl v průběhu klasifikačního období zakolísat v učebních výkonech pro určitou indispozici.
 - Při hodnocení chování vychází učitel z pravidel a požadavků školního řádu a odvozených pravidel třídy, platných i při všech akcích pořádaných školou.
 - Pro potřeby klasifikace se předměty dělí do tří skupin – předměty s převahou teoretického zaměření, předměty s převahou praktických činností a předměty s převahou výchovného a uměleckého odborného zaměření.
 - Kritéria pro jednotlivé klasifikační stupně jsou formulována především pro celkovou klasifikaci. Učitel však neprečeňuje žádné z uvedených kritérií, posuzuje žákovy výkony komplexně, v souladu se specifiky předmětu.

2. HODNOCENÍ PROSPĚCHU

Výsledky vzdělávání v povinných i nepovinných předmětech jsou hodnoceny formou klasifikace nebo slovním hodnocením. V obou případech vychází hodnocení ze stanovených kritérií a respektuje obecné zásady hodnocení.

Stupně klasifikace:

- 1 – výborný
- 2 – chvalitebný
- 3 – dobrý
- 4 – dostatečný
- 5 – nedostatečný

Uvolněn O uvolnění žáka z předmětu rozhoduje ředitel školy na základě žádosti zákonného zástupce a doporučení praktického lékaře.

Kritéria hodnocení – úroveň konkrétních poznatků a kompetencí

Kritéria jsou definována v tematických plánech jednotlivých vyučovacích předmětů a jejich tematických celků jako cíle, k nimž žák směřuje (žák vyjmenuje, prezentuje...). S těmito kritérii je žák (rodiče) prokazatelně seznámen předem. Prostřednictvím těchto kritérií provádí žáci také svá sebehodnocení

Kritéria hodnocení – celková úroveň vzdělávacích výsledků žáka

a) V předmětech s převahou teoretického učiva

Stupeň 1 (výborný) Žák ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti uceleně, přesně a úplně a chápe vztahy mezi nimi, zařazuje je do logických souvislostí. Pohotově vykonává požadované intelektuální a motorické činnosti. Účelně si organizuje svou práci. Samostatně a tvořivě uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí. Zřetelně se u něho projevuje samostatnost a tvořivost. Jeho ústní a písemný projev je kultivovaný, přesný a výstižný. Grafický projev je estetický. Výsledky jeho činností jsou kvalitní, pouze s menšími nedostatky. Samostatně studuje vhodné texty.

Stupeň 2 (chvalitebný) Žák ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti v podstatě uceleně, přesně a úplně. Pohotově vykonává požadované intelektuální a motorické činnosti. Samostatně a produktivně nebo na základě menších podnětů učitele uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí. V procesu učení uplatňuje logickou úvahu i tvořivé myšlení. Ústní a písemný projev mívá menší nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. Kvalita výsledků činnosti je zpravidla bez podstatných nedostatků. Grafický projev je estetický, bez větších nepřesností. Je schopen samostatně nebo s menší pomocí studovat vhodné texty.

Stupeň 3 (dobrý) Požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti má žák osvojené spíše v jednotlivé formě než v širších souvislostech, ne zcela přesně a úplně; aplikuje je s chybami. Požadované intelektuálních a motorické činnosti provádí méně pohotově a s dílčími nedostatky. Podstatnější nepřesnosti a chyby za pomoci učitele koriguje. Osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů uplatňuje s menší jistotou. Využívá poznatky a provádí hodnocení jevů a zákonitostí podle podnětů učitele. Jeho myšlení je v celku správné, ale málo tvořivé, v jeho logických úvahách se vyskytují chyby. V ústním a písemném projevu vykazuje žák částečné nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. V kvalitě výsledků jeho činnosti se projevují častější zaváhání, grafický projev je méně estetický. Žák samostatně studuje podle předem dané struktury nebo návodu učitele.

Stupeň 4 (dostatečný) U žáka se v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení požadovaných poznatků projevují závažné nedostatky, téměř je nezařadí do širšího kontextu, aplikuje je s častými nepřesnostmi. Požadované intelektuálních a motorické činnosti provádí méně pohotově a s většími nedostatky. Osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů uplatňuje se závažnými chybami. Získané poznatky pro výklad a hodnocení jevů samostatně nepoužije. Logicky uvažuje většinou se závažnými nepřesnostmi, myšlení není tvořivé. V ústním a písemném projevu vykazuje žák vážné nedostatky ve správnosti, přesnosti a

výstižnosti. V kvalitě výsledků jeho činnosti a v grafickém projevu se častěji odráží zaváhání a výkyvy, grafický projev je málo estetický. Závažné chyby žák s pomocí učitele opraví. Samostatně studuje s velkými obtížemi.

Stupeň 5 (nedostatečný) Žák si požadované poznatky neosvojil uceleně, přesně a úplně, má v nich závažné a značné mezery. Jeho dovednost vykonávat požadované intelektuální a motorické činnosti má velmi podstatné nedostatky. V uplatňování osvojených vědomostí a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se vyskytují zásadní chyby. Při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí nedovede své vědomosti uplatnit ani s podněty učitele. Neprojevuje samostatnost v myšlení, vyskytují se u něho časté závažné nepřesnosti v logických úvahách. V ústním a písemném projevu má značné nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. V kvalitě výsledků jeho činnosti a v grafickém projevu se odráží častá zaváhání a výkyvy. Závažné chyby žák neopraví ani s pomocí učitele, studuje pouze s výraznou a neustálou dopomocí učitele

b) V předmětech s převahou praktického učiva

Stupeň 1 (výborný) Žák soustavně projevuje kladný vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Samostatně a tvořivě využívá získané teoretické poznatky při praktické činnosti. Praktické činnosti vykonává pohotově, samostatně uplatňuje získané dovednosti a návyky. Bezpečně ovládá postupy a způsoby práce; dopouští se jen menších chyb, výsledky jeho práce jsou bez vážnějších nedostatků. Účelně si organizuje vlastní práci, udržuje pracoviště v pořádku. Uvědoměle dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a aktivně se stará o životní prostředí. Hospodárně využívá suroviny, materiál, energii. Aktivně překonává vyskytující se překážky.

Stupeň 2 (chvalitebný) Žák projevuje kladný vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Samostatně, ale méně tvořivě a s menší jistotou využívá získané teoretické poznatky při praktické činnosti. Praktické činnosti vykonává samostatně, v postupech a způsobech práce se nevyskytují podstatné chyby. Výsledky jeho práce mají jen drobné nedostatky. Účelně si organizuje vlastní práci, pracoviště udržuje v pořádku. Uvědoměle udržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a stará se o životní prostředí. Ve většině případů hospodárně využívá suroviny, materiál, energii. Překážky v práci překonává s občasnou pomocí učitele.

Stupeň 3 (dobrý) Žák projevuje vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem s menšími výkyvy. Za pomoci učitele uplatňuje získané teoretické poznatky při praktické činnosti. V praktických činnostech se dopouští chyb a při postupech a způsobech práce potřebuje občasnou pomoc učitele. Výsledky práce mají nedostatky. Vlastní práci organizuje méně účelně, udržuje pracoviště v pořádku. Dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a v malé míře přispívá k ochraně životního prostředí. Na základě podnětů učitele je schopen hospodárně využívat suroviny, materiály a energii. Překážky v práci překonává s častou pomocí učitele.

Stupeň 4 (dostatečný) Žák pracuje bez zájmu a vztahu k práci, pracovnímu kolektivu a praktickým činnostem. Získané teoretické poznatky dovede využít při praktické činnosti jen za soustavné pomoci učitele. V praktických činnostech, dovednostech a návycích se dopouští větších chyb. Při volbě postupů a způsobů práce potřebuje pravidelnou pomoc učitele, méně dbá na pořádek na pracovišti. Je třeba jej upozorňovat na dodržování předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a na postupy práce a chování příznivé k životnímu prostředí. Porušuje zásady hospodárnosti využívání surovin, materiálu a energie. Překážky v práci překonává se soustavnou pomocí učitele.

Stupeň 5 (nedostatečný) Žák neprojevuje zájem o práci a vztah k ní, ani k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Nedokáže ani s pomocí učitele uplatnit získané teoretické poznatky při praktické činnosti. V praktických činnostech, dovednostech a návycích má podstatné nedostatky. Nedokáže postupovat při práci ani s pomocí učitele. Výsledky jeho práce jsou nedokončené, neúplné, nepřesné, nedosahují předepsané ukazatele. Práci na pracovišti si nedokáže zorganizovat, nedbá na pořádek na pracovišti. I přes opakovaná upozornění se neřídí předpisy o ochraně zdraví při práci a nedbá na ochranu životního prostředí. Nevyužívá hospodárně surovin, materiálu a energie.

c) V předmětech s převahou výchovného zaměření

Stupeň 1 (výborný) Žák je v činnostech velmi aktivní. Pracuje tvořivě, samostatně, plně využívá své osobní předpoklady a velmi úspěšně, podle požadavků osnov je rozvíjí v individuálních a kolektivních projevech. Jeho projev je esteticky působivý, originální, procítěný, v hudební, výtvarné a tělesné výchově přesný. Osvojené vědomosti, dovednosti a návyky aplikuje tvořivě. Má výrazně aktivní zájem o umění, estetiku, resp. tělesnou kulturu a projevuje k nim aktivní vztah. Úspěšně rozvíjí svůj estetický vkus nebo tělesnou zdatnost.

Stupeň 2 (chvalitebný) Žák je v činnostech aktivní, tvořivý, převážně samostatný na základě využívání svých osobních předpokladů, které úspěšně rozvíjí v individuálním a kolektivním projevu. Jeho projev je esteticky působivý, procítěný a má jen menší nedostatky z hlediska požadavků osnov. Žák tvořivě aplikuje osvojené vědomosti, dovednosti a návyky v nových úkolech. Aktivně se zajímá a v požadované míře si rozvíjí svůj estetický vkus, resp. tělesnou zdatnost.

Stupeň 3 (dobrý) Žák je v činnostech méně aktivní, tvořivý, samostatný a pohotový. Nevyužívá dostatečně své schopnosti v individuálním a kolektivním projevu. Jeho projev je málo působivý, dopouští se v něm chyb. Jeho vědomosti a dovednosti mají četnější nedostatky a při jejich aplikaci potřebuje pomoc učitele. Nemá dostatečně aktivní zájem o umění, estetiku, resp. tělesnou kulturu. Nerozvíjí v požadované míře svůj estetický vkus, resp. tělesnou zdatnost.

Stupeň 4 (dostatečný) Žák je v činnostech velmi málo aktivní, tvořivý, pracuje s dopomocí, po opakovaném upozornění. Téměř nevyužívá své schopnosti v individuálním a kolektivním projevu. Jeho projev je nejistý, bez projevů snahy, dopouští se v něm větších chyb. Má osvojené jen základní vědomosti a dovednosti, aplikuje je pouze s dopomocí, samostatně v jejich použití často chybuje. Zájem o umění, estetiku, resp. tělesnou kulturu projevuje minimálně. V přístupu k rozvoji svého estetického vkusu, resp. tělesné zdatnosti je spíše pasivní.

Stupeň 5 (nedostatečný) Žák je v činnostech převážně pasivní. Rozvoj jeho schopností je neuspokojivý. Jeho projev je povětšinou chybný a nemá estetickou hodnotu. Minimální osvojené vědomosti a dovednosti nedovede aplikovat. Neprojevuje zájem o práci a nevyvíjí úsilí rozvíjet svůj estetický vkus, resp. tělesnou zdatnost.

Slovní hodnocení

Formou slovního hodnocení jsou hodnoceni: • ve všech předmětech, všichni žáci 1.–4. ročníku (ve 4. ročníku jsou hodnoceni kombinovaně tj. slovně a zároveň klasifikačním stupni 1–5) • v některých předmětech (kombinované hodnocení) žáci se speciálními vzděl. potřebami v 5.–9. ročníku, rozhodnutím ředitele školy na základě žádosti rodičů. Kritéria pro slovní hodnocení jsou shodná s kritérii v případě klasifikace. Výsledky vzdělávání a chování žáka jsou ve slovním hodnocení popsány tak, aby byla zřejmá jejich dosažená úroveň ve vztahu ke stanoveným kritériím (očekávaným cílům), k individuálním vzdělávacím a osobním předpokladům žáka a k jeho věku. Slovní hodnocení poskytuje žákovi také zdůvodnění jeho výsledků, naznačení dalšího možného rozvoje, doporučení jak předcházet neúspěchům a jak je překonávat.

Klasifikace žáka - organizace

Žáci se klasifikují ve všech vyučovacích předmětech uvedených v učebním plánu příslušného ročníku.

- Klasifikační stupeň určí učitel, který vyučuje příslušnému předmětu.
- V předmětu, ve kterém vyučuje více učitelů, určí výsledný stupeň za klasifikační období příslušní učitelé po vzájemné dohodě.
- Při určování stupně prospěchu v jednotlivých předmětech na konci klasifikačního období se hodnotí kvalita práce a učební výsledky, jichž žák dosáhl za celé klasifikační období. Přitom se přihlíží k systematičnosti v práci žáka po celé klasifikační období. Stupeň prospěchu se neurčuje na základě průměru z klasifikace za příslušné období.
- Při určování klasifikačního stupně posuzuje učitel výsledky práce žáka objektivně.
- Třídní učitelé a vedení školy budou informováni o stavu klasifikace ve třídě ústně dle potřeby, písemně prostřednictvím školního tiskopisu vždy při čtvrtletním jednání pedagogické rady.
- Případy závažného zhoršení žáků v učení nebo nedostatky v jejich chování v rozporu se školním řádem budou projednány na pedagogické radě.
- Na konci klasifikačního období, v termínu, který určí ředitel školy, zapíše učitelé příslušných předmětů číslíci výsledky celkové klasifikace do žákovy dokumentace a připraví návrhy na umožnění opravných zkoušek, na klasifikaci v náhradním termínu apod.
- Zákonné zástupce žáka informuje o prospěchu a chování
 - učitel jednotlivých předmětů dle pokynů ředitele školy při konzultacích,
 - třídní učitel nebo učitel, jestliže o to zákonní zástupci žáka požádají,
 - ředitel při mimořádném zhoršení prospěchu nebo chování na základě podkladů od vyučujících bezprostředně a prokazatelným způsobem.
- Přechází-li žák do jiné školy, zašle ředitel dosavadní školy škole, na niž žák přechází, dokumentaci o žákovi a záznam o jeho chování a prospěchu za neukončené klasifikační období.
- Přechází-li žák do jiné školy po 15. listopadu nebo 15. dubnu, dokumentace obsahuje návrh klasifikace chování, hodnocení a klasifikaci v jednotlivých předmětech jako podklad pro celkovou klasifikaci žáka na konci klasifikačního období.

3. CELKOVÉ HODNOCENÍ – HODNOCENÍ CHOVÁNÍ, VYSVĚDČENÍ, VÝSTUPNÍ HODNOCENÍ

Hodnocení chování – obecné zásady

Klasifikaci chování žáků navrhuje třídní učitel. Rozhoduje o ní ředitel školy po projednání v pedagogické radě.

Kritériem pro klasifikaci chování je především dodržování pravidel slušného chování a ustanovení daných školním řádem během klasifikačního období ve škole i na školních akcích.

Při klasifikaci chování se přihlíží k věku, morální a rozumové vyspělosti žáka.

Opakované nebo vážné porušování školního řádu může být důvodem k finančním sankcím stanoveným ve smlouvě o poskytování vzdělávání.

Stupně hodnocení chování (při klasifikaci):

- 1 – velmi dobré
- 2 – uspokojivé
- 3 – neuspokojivé

Kritéria hodnocení chování při klasifikaci

Stupeň 1 (velmi dobré) Žák uvědoměle dodržuje pravidla slušného chování a ustanovení vnitřního řádu školy. Má kladný vztah k žákům i pracovníkům školy, přispívá k utváření dobrých pracovních podmínek pro výchovu a vzdělávání. Méně závažných přestupků se dopouští ojedinelé, je přístupný výchovnému působení a své chyby se snaží napravit.

Stupeň 2 (uspokojivé) Chování žáka je v podstatě v souladu s pravidly slušného chování a s ustanoveními řádu školy. Během klasifikačního období se dopustí závažného přestupku nebo se opakovaně dopouští méně závažných přestupků a po případném udělení opatření k posílení kázně se jeho chování nezlepšilo. Ztěžuje pracovní podmínky pro výchovu a vzdělávání.

Stupeň 3 (neuspokojivé) Žák se dopustí zvláště společensky závažného přestupku proti pravidlům slušného chování a ustanovením řádu školy; zpravidla se přes opatření k posílení kázně či předchozí hodnocení stupněm 2 dopouští dalších závažných přestupků, narušuje výchovně vzdělávací činnost školy nebo se dopouští poklesků v mravním chování.

Hodnocení chování při slovním hodnocení

Je vyjádřením aktuální úrovně v dosahování očekávaných cílů formulovaných ve školním vzdělávacím programu, v řádu školy a v kritériích pro celkové hodnocení chování. Zachycuje žákův vývoj, obsahuje zdůvodnění a doporučení, jak předcházet případným neúspěchům a jak je překonávat.

Celkový prospěch žáka

Žák je hodnocen těmito stupni:

- prospěl s vyznamenáním
- prospěl
- neprospěl
- nehodnocen

Pro zápis klasifikace v jednotlivých předmětech se použije na 1. stupni číslice, na 2. stupni slovní označení (viz výše uvedeno – Kritéria hodnocení). Škola převede slovní hodnocení do klasifikace nebo naopak vždy v případě, že žák přechází na jinou školu a požádá o to zákonný zástupce nebo škola, do které žák přechází. Pro účely přijímacího řízení ke střednímu vzdělávání se slovní hodnocení převádí do klasifikace. Při převodu celkového hodnocení žáka do jiné formy hodnocení se vychází z nastavených kritérií a zásad uvedených v tomto klasifikačním řádu.

Charakteristika stupňů celkového hodnocení

- **prospěl s vyznamenáním** – není-li v žádném povinném předmětu na vysvědčení hodnocen stupněm horším než „chvalitebný“, průměr z povinných předmětů není horší než 1,5 a jeho chování je velmi dobré
- **prospěl** – není-li v žádném z povinných předmětů hodnocen při celkové klasifikaci stupněm nedostatečný
- **neprospěl** – je-li v některém povinném předmětu hodnocen při celkové klasifikaci stupněm nedostatečný

Hodnocení práce v zájmových útvarech

Práce žáků v zájmových kroužcích pořádaných školou se neklasifikují.

Hodnocení žáků, kteří nejsou státními občany ČR

Hodnotí se výsledky jejich prospěchu v českém jazyce po dobu tří po sobě jdoucích pololetí od zahájení docházky tolerantně (příp. dle kritérií a výstupů stanovených IVP), s přihlédnutím k závažným okolnostem ovlivňujícím jejich dosaženou úroveň.

Postup do vyššího ročníku

Do vyššího ročníku postupuje žák, který při celkové klasifikaci na konci druhého pololetí nebo po opravných zkouškách dosáhl stupně hodnocení alespoň „prospěl“. Žák může opakovat ročník pouze jednou během docházky na první stupeň a jednou během docházky na druhý stupeň. Do vyššího ročníku postoupí tedy bez ohledu na prospěch i žák prvního (druhého) stupně, který již v rámci prvního (druhého) stupně opakovat ročník.

4. SEBEHODNOCENÍ

Sebehodnocení žáků je součástí výchovně vzdělávacího procesu. Jeho cílem je naučit žáky plánovat a reflektovat své vzdělávací aktivity, výsledky a osobní rozvoj. Sebehodnocení je součástí průběžného i celkového hodnocení prospěchu a chování žáka.

Formy sebehodnocení

- ústní – je součástí zkoušení, rozborů testů a písemných prací, reflexí žáků při individuálních konzultacích
- písemné – je součástí reflexí žáka ve Školníčku, resp. v žákovské knížce

Pravidla

Kritéria pro sebehodnocení získává žák v podobě předem známých cílů, formulovaných jednoznačně, srozumitelně a přiměřeně, s přihlédnutím k věku a individuálním možnostem žáků.

- Žáci jsou vedeni k tomu, aby jejich sebehodnocení bylo konkrétní a reálné, aby vycházelo z daných kritérií a sledovalo osobní vývoj.
- Učitel se vyjadřuje k sebehodnocení žáka tak, aby zachovával jeho právo na názor, posiloval jeho motivaci a zároveň, aby žáka v této dovednosti rozvíjel.

5. VÝCHOVNÁ OPATŘENÍ

Výchovná opatření jsou:

- pochvaly a jiná ocenění
- opatření k posílení kázně – napomenutí a důtky

Pochvaly a jiná ocenění – pochvala TU, pochvala ŘŠ

Pochvala třídního učitele – třídní učitel může na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu ostatních vyučujících žákovi po projednání s ředitelem školy udělit pochvalu nebo jiné ocenění za:

- vzorné chování a jednání v souladu se školním řádem a obecnými pravidly slušného chování
- aktivní a svědomitou práci v průběhu školního roku
- výrazný projev školní iniciativy pro kolektiv třídy nebo celé školy

- za úspěšnou reprezentací školy např. na předmětových soutěžích, olympiádách, sportovních utkáních apod.

Pochvala ředitele školy – ředitel školy může na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu jiné právnické či fyzické osoby žákovi po projednání na pedagogické radě udělit pochvalu nebo jiné ocenění za:

- mimořádný projev lidskosti, občanské nebo školní iniciativy, záslužný nebo statečný čin (vykonaný i mimo prostory školy nebo školní akce) nebo za dlouholetou úspěšnou práci
- za opakovanou úspěšnou reprezentací školy např. na předmětových soutěžích, olympiádách, sportovních utkáních apod.

Věcná ocenění mohou být udělována za jednotlivé dílčí úspěchy žáka v oblastech souvisejících se vzděláváním a mohou doprovázet pochvalu TU nebo pochvalu ŘŠ. Návrh jejich formy a rozsahu předkládá příslušný vyučující, který cenu uděluje ke zvážení a souhlasu ředitele školy.

Třídní učitel po projednání s ředitelem školy oznámí udělení pochvaly prokazatelným způsobem žákovi a jeho zákonnému zástupci a zároveň zmíněné zaznamená do dokumentace školy. Pochvala TU nebo ŘŠ bude uvedena na vysvědčení za pololetí, v němž byla udělena.

Napomenutí a důtky

Při porušení pravidel stanovených školním řádem škola primárně řeší situaci formou komunikace se žákem a rodiči, jejímž cílem je vyjasnění situace a stanovení dalších postupů při řešení daného problému.

Komunikace se žákem a jeho zákonnými zástupci se dle vážnosti provinění vede v několika rovinách:

- třídní učitel
- třídní učitel a speciální pedagog – metodik prevence
- výchovná komise (speciální pedagog – metodik prevence, zástupce ředitele – výchovný poradce, ředitel školy)

Při porušení pravidel stanovených školním řádem může třídní učitel dle závažnosti tohoto porušení udělit žákovi neformální trest (Systém neformálních trestů je specifický pro konkrétní třídu a vyplývá ze společné tvorby a diskuze nad třídními pravidly, jako nad širším rozpracováním školního řádu, a z následné míry jejich dodržování.) nebo:

napomenutí třídního učitele – za ojedinělé porušení školního řádu (např. neplnění školních povinností s ohledem na věk a schopnosti žáka, zaviněné pozdní příchody, vulgarismy atp.)

důtku třídního učitele – za opakované porušování školního řádu (např. dlouhodobé neplnění školních povinností s ohledem na věk a schopnosti žáka, nevhodné jednání k žákům i pracovníkům školy úmyslné ničení školního majetku, nedovolené opuštění školní budovy v době vyučování atp.)

důtku ředitele školy – za hrubé porušení školního řádu a pravidel slušného chování (např. používání nebo šíření zdraví škodlivých nebo návykových látek ve škole a na školou pořádaných akcích, neomluvenou absenci (záškoláctví), hrubě nevhodné jednání k žákům i pracovníkům školy, ohrožování bezpečnosti vlastní nebo jiných osob atp.). Důtku ředitele školy lze udělit pouze po projednání na pedagogické radě.

Při neomluvené absenci škola postupuje dle metodického pokynu čj. 10194/2002-14 o prevenci a postihu záškoláctví.

Neomluvenou nepřítomnost **do součtu 10 vyučovacích hodin** řeší se zákonným zástupcem žáka třídní učitel formou pohovoru, na který je zákonný zástupce pozván doporučeným dopisem. Projedná důvod nepřítomnosti žáka a způsob omlouvání jeho nepřítomnosti a upozorní na povinnost stanovenou zákonem. Provede zápis z pohovoru, do něhož uvede způsob nápravy dohodnutý se zákonným zástupcem. Zákonný zástupce zápis podepíše a obdrží kopii zápisu. Případné odmítnutí podpisu nebo převzetí zápisu zákonným zástupcem se do zápisu poznamená.

Při počtu neomluvených hodin **nad 10 vyučovacích hodin** svolává ředitel školy školní výchovnou komisi, které se dle závažnosti a charakteru nepřítomnosti žáka účastní také zákonný zástupce, třídní učitel, zástupce orgánu sociálně-první ochrany dětí, popř. další odborníci. Pozvání zákonných zástupců na jednání školní výchovné komise se provádí doporučeným dopisem. O průběhu a závěrech jednání školní výchovné komise se provede zápis, který zúčastněné osoby podepíší. Případná neúčast nebo odmítnutí podpisu zákonnými zástupci se v zápisu zaznamená. Každý účastník obdrží kopii zápisu.

V případě, že neomluvená nepřítomnost žáka **přesáhne 25 hodin**, ředitel školy zašle bezodkladně oznámení o pokračujícím záškoláctví s náležitou dokumentací příslušnému orgánu sociálně-právní ochrany dětí nebo pověřenému obecnímu úřadu.

V případě opakovaného záškoláctví v průběhu školního roku, pokud již byli zákonní zástupci pravomocným rozhodnutím správního orgánu postiženi pro přestupek podle ustanovení zákona, je třeba postoupit v pořadí již druhé hlášení o zanedbání školní docházky Policii ČR, kde bude případ řešen jako trestní oznámení pro podezření spáchání trestního činu ohrožení mravní výchovy mládeže. Kopie hlášení o zanedbání školní docházky bude zaslána příslušnému okresnímu úřadu nebo pověřenému obecnímu úřadu.

Žákovi lze udělit během pololetí více výchovných opatření k posílení kázně stejného nebo jiného druhu. V případě, že je žákovi uděleno během pololetí 3 a více výchovných opatření k posílení kázně, bude na vysvědčení klasifikován sníženým stupněm hodnocení chování.

Oznámení o udělení výchovného opatření

Třídní učitel neprodleně oznámí řediteli školy uložení napomenutí nebo důtky třídního učitele důtku ředitele školy lze žákovi uložit pouze po projednání na pedagogické radě ředitel školy nebo třídní učitel neprodleně oznámí udělení výchovného opatření s jasným odůvodněním prokazatelným způsobem žákovi a jeho zákonnému zástupci (osobní převzetí, dopis do vlastních rukou s doručenkou) Evidence výchovného opatření udělení pochvaly/ocenění a uložení napomenutí / důtky se zaznamená do dokumentace školy udělení pochvaly/ocenění se zaznamenává na vysvědčení za pololetí, v němž bylo uděleno

6. PODKLADY PRO HODNOCENÍ A KLASIFIKACI

Metody, formy a prostředky získávání podkladů pro hodnocení a klasifikace výchovně vzdělávacích výsledků a chování

- soustavné diagnostické pozorování žáka
- soustavné sledování výkonů žáka a jeho připravenosti na vyučování
- různé druhy zkoušek (písemné, ústní, grafické, praktické, pohybové), didaktické testy
- kontrolní písemné práce a praktické zkoušky
- analýza výsledků činnosti žáka
- konzultace s ostatními učiteli, speciálními pedagogy a podle potřeby i s pracovníky pedagogicko – psychologických poraden a zdravotnických služeb, zejména u žáků se speciálními vzdělávacími potřebami
- rozhovory se žákem spolu se zákonnými zástupci žáka

Frekvence a podmínky zkoušení

Žák musí být vyzkoušen ústně nebo písemně alespoň třikrát (český jazyk, matematika), resp. dvakrát (ostatní předměty) za každé čtvrtletí, z toho vždy nejméně jednou ústně.

Učitel oznamuje žákovi výsledek každé klasifikace a poukazuje na klady a nedostatky hodnocených projevů, výkonů, výtvorů. Při ústním zkoušení oznámí učitel žákovi výsledek hodnocení okamžitě. Výsledky hodnocení písemných zkoušek a prací a praktických činností oznámí žákovi nejpozději do 7 dnů. Učitel je povinen vést soustavnou evidenci o každé klasifikaci žáka.

7. POSTUP DO VYŠŠÍHO ROČNÍKU, NÁHRADNÍ TERMÍNY KLASIFIKACE, KOMISIONÁLNÍ PŘEZKOUŠENÍ, OPRAVNÉ ZKOUŠKY, OPAKOVÁNÍ ROČNÍKU

Nelze-li žáka pro závažné objektivní příčiny klasifikovat ke konci 1. pololetí, určí ředitel pro klasifikaci náhradní termín tak, aby klasifikace mohla být provedena nejpozději do dvou měsíců od skončení klasifikačního období (do konce března). Není-li možné klasifikovat ani v náhradním termínu, žák se v prvním pololetí neklasifikuje.

Nelze-li žáka pro závažné objektivní příčiny klasifikovat ke konci 2. pololetí, určí ředitel pro klasifikaci náhradní termín tak, aby klasifikace mohla být provedena nejpozději do konce září následujícího školního roku. Do té doby žák podmíněně navštěvuje nejbližší vyšší ročník, popř. znovu ročník devátý. Žák, který nemohl být ze závažných objektivních příčin (zejména ze zdravotních důvodů) klasifikován ani v náhradním termínu, opakuje ročník (pokud nespĺňuje podmínky postupu do vyššího ročníku bez ohledu na prospěch).

Má-li zákonný zástupce žáka pochybnosti o správnosti klasifikace v jednotlivých předmětech na konci prvního nebo druhého pololetí, může do tří dnů ode dne, kdy se ho o hodnocení prokazatelně dozvěděl, nejpozději však do tří pracovních dnů ode dne, kdy bylo žákovi vydáno vysvědčení, požádat ředitele školy o jeho komisionální přezkoušení. Je-li vyučujícím ředitel školy, může zástupce žáka požádat o komisionální přezkoušení příslušný krajský úřad. Ředitel nebo školní inspektor oprávněnost žádosti posoudí a neprodleně zástupci žáka sdělí, zda bude přezkoušen.

Komisi pro přezkoušení jmenuje ředitel. Komise je tříčlenná – tvoří ji předseda, kterým je zpravidla ředitel školy nebo jím pověřený učitel, zkoušející učitel, jímž je zpravidla vyučující daného předmětu, a přisedící, který má aprobaci pro týž nebo příbuzný předmět. Klasifikační stupeň určí komise většinou hlasů. O komisionální zkoušce se pořizuje protokol.

Komise žáka přezkouší neprodleně, nejpozději do 14 dnů. Není-li možné žáka pro jeho nepřítomnost v tomto termínu přezkoušet, může ředitel nebo školní inspektor stanovit nový termín k přezkoušení pouze výjimečně, a to ze závažných zdravotních důvodů. Výsledek přezkoušení, již nelze napadnout novou žádostí o přezkoušení. Výsledek stanoví komise hlasováním. Výsledek sdělí ředitel prokazatelným způsobem zástupci žáka, další přezkoušení je nepřipustné.

Žákovi 6. – 9. ročníku školy, který je na konci druhého pololetí klasifikován nejvýše ve dvou předmětech stupněm nedostatečný, ředitel umožní vykonání opravné zkoušky.

Žák koná opravné zkoušky nejpozději v posledním týdnu hlavních prázdnin. Termín stanoví ředitel. Nemůže-li se žák z vážných zdravotních důvodů dostavit k opravným zkouškám, umožní mu ředitel vykonání opravných zkoušek nejpozději do 15. září. Do té doby žák navštěvuje podmíněně nejbližší vyšší ročník. Žák může v jednom dnu skládat pouze jednu opravnou zkoušku.

Nedostaví-li se žák k opravným zkouškám ve stanoveném termínu bez odůvodněné omluvy (lékařského potvrzení) klasifikuje se v předmětu, z něhož měl vykonat opravnou zkoušku, stupněm nedostatečný.

Žák může opakovat ročník pouze jednou během docházky na první stupeň a jednou během docházky na druhý stupeň. Do vyššího ročníku postoupí tedy bez ohledu na prospěch i žák prvního (druhého) stupně, který již v rámci prvního (druhého) stupně opakovat ročník.

Ředitel školy může žákovi, který splnil povinnou školní docházku a na konci druhého pololetí neprospěl nebo nemohl být hodnocen, povolit na žádost jeho zákonného zástupce opakování ročníku po posouzení jeho dosavadních studijních výsledků a důvodů uvedených v žádosti.

8. HODNOCENÍ ŽÁKŮ SE SPECIÁLNÍMI VZDĚLÁVACÍMI POTŘEBAMI

U žáka se speciálními vzdělávacími potřebami (se smyslovým nebo tělesným postižením, vadou řeči, specifickou vývojovou poruchou učení nebo chování, příp. na základě dalších zjištění školských poradenských zařízení) se při jeho hodnocení a klasifikaci přihlédne k charakteru jeho vzdělávacích potřeb v závislosti na míře potřebné podpory. Při hodnocení se vychází z doporučení stanovených těmito zařízeními, příp. zpracovaných v IVP. U žáka pátého až devátého ročníku rozhodne ředitel školy o použití širšího slovního hodnocení na základě žádosti zákonného zástupce žáka.

Zjišťování vědomostí a dovedností žáka

Pro zjišťování úrovně žákovských vědomostí a dovedností volí učitel takové formy a druhy zkoušení, které odpovídají schopnostem žáka a na něž nemá porucha negativní vliv

Hodnocení a klasifikace

Pokud je žák klasifikován, je klasifikace provázena hodnocením, tj. vyjádřením pozitivních stránek výkonu, objasnění podstaty neúspěchu, možným návrhem, jak nedostatky překonávat, jak dále prohlubovat úspěšnost apod. Jestliže v některých případech nebude žák klasifikován, neznamená to, že by mělo být současně omezeno jeho hodnocení. Zejména u těch žáků, kteří nejsou klasifikováni, je na místě hodnotit co nejčastěji a mít na zřeteli motivační a diagnostickou funkci hodnocení i jeho funkci regulativní. Individuální doporučení pro hodnocení a klasifikaci žáků se speciálními vzdělávacími potřebami jsou zahrnuty ve zpracovaném IVP pro příslušný školní rok a lze je také průběžně konzultovat se školním speciálním pedagogem.